

ת"פ 33629/05/21 - מדינת ישראל נגד אחמד סאלח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33629-05-21 מדינת ישראל נ'
סאלח(אחר/נוסף)

כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
אחמד סאלח	הנאשם

גזר דין

השתלשלות ההליכים ותמצית טיעוני הצדדים

הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק קר.

הסדר הטיעון כלל תיקון כתב האישום לקולא, קבלת תסקיר שרות המבחן, והסכמה כי הנאשם יהיה רשאי לטעון לאי הרשעה. לא היו הסכמות עונשיות והמאשימה הבהירה כי עמדתה למאסר בפועל.

הוגש תסקיר שרות המבחן אשר המליץ על הטלת של"צ יחד עם ענישה נלווית, ובאשר לסוגית אי ההרשעה, שרות המבחן סקר את התלבטויותיו ובסיכומו של דבר נמנע מהמלצה.

הצדדים טענו לעונש. המאשימה הפנתה את בית המשפט לערכים המוגנים בהם הנאשם פגע בשל מעשיו. המאשימה טענה כי המתחם הנוהג במקרים דומים שקשורים לתקופה זו של מבצע "שומר החומות" נע בין 5 חודשי מאסר ל- 20 חודשים. במקרה שלפנינו סברה המאשימה כי המתחם ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ל- 24 חודשים, ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהטיל עליו 12 חודשי מאסר יחד עם ענישה נלווית. המאשימה הפנתה את בית המשפט לפסיקה הרלוונטית, לטעמה.

הסנגור הציג ראיות לעונש. מטעם הנאשם העיד חבר המשפחה מזה שנים רבות, מר מנשה אליהו. כמו כן העידה אמו של הנאשם הגב' תסנין סלאח. סנגור בטיעונו ביקש מבית המשפט לבטל את הרשעתו של הנאשם. הסנגור הפנה את בית המשפט למתואר בתסקיר שרות המבחן ולהמלצותיו בעניין הטלת של"צ. הסנגור הדגיש את נסיבות האישיות של הנאשם. הסנגור התייחס לפגיעה הצפויה לנאשם כתוצאה מההרשעה ומהענישה המבוקשת על ידי המאשימה וזאת בין

היתר בשל כך שהוא לומד כעת לימודי ווטרינריה. הסנגור מסר אודות שהייתו של הנאשם בתחילה במעצר, לאחר מכן במעצר בפיקוח אלקטרוני ובהמשך במעצר בית וזאת תקופה ממושכת. הסנגור הציג אף הוא פסיקה לתמיכה בטענותיו והתייחס בטיעונו לפסיקה שצוינה על ידי המאשימה. הסנגור הציג את חוק הרופאים הווטרינרים, מסמך בדבר לימודיו של הנאשם, וכן הציג את מכתביהם של ראש המועצה המקומית כאבול ומנהל מחלקת חינוך במועצה, מקום מגורי הנאשם.

דין והכרעה

הצדדים כאמור הפנו את בית המשפט, כל אחד לפסיקה הרלוונטית לטעמו. עיון בפסיקה שהוצגה על ידי ב"כ הנאשם איננו מתאים לאירוע שבפנינו. לא אתייחס כאן לכל הפסיקה שצוינה רק אדגיש כי הסנגור לא הפנה את בית המשפט לפסקי דין המתייחסים לכתבי אישום בגין השתתפות באירועי חודש הרמדאן 2021 והייחודיות שבהן. אין להקל ראש בכל מקרה ומקרה של תקיפת שוטרים או ניסיון תקיפה מכל סוג ומין ואולם לא ניתן להתעלם ממכלול הנסיבות בעבירה זו, שבוצעה בתקופה זו, יום לאחר תחילת מבצע "שומר החומות", כאשר ישנן הפרות סדר בירושלים וברחבי הארץ, כפי שצוין בכתב האישום בו הנאשם הודה. במקרה שלפנינו הנאשם זרק אבן לכיוונו של שוטר בהיותו באזור שער שכם וכאשר באותן שעות מאות מתפרעים לוקחים חלק בהתפרעות המונית וממושכת, מתעמתים עם כוחות משטרה במקום, ומיידים לעברם אבנים ובקבוקים, הכל כמפורט בכתב האישום בו הנאשם הודה והורשע.

הרשעה או אי הרשעה

בנסיבות המתוארות לעיל ובשל חומרת העבירה אין לטעמי מקום לשקול העדר הרשעה. מסקנה זו מתיישבת עם האמור בתסקיר שרות המבחן. שרות המבחן ציין את התלבטויותיו בנושא זה. קצינת המבחן מתארת כי הנאשם התקשה להתחבר לפוטנציאל הנזק שבהתנהגותו, התקשה להביע אמפטיה כלפי השוטרים והיה עסוק בעיקר במחירים האישיים אותם עתיד לשלם. בית המשפט ער לדברי הסנגור ולפיהם שמא הנאשם לא הובן דיו על ידי קצינת המבחן. בית המשפט מתקשה לקבל דברים אלו. ניתן להתרשם מהתסקיר המפורט ומדברי הנאשם לקצינת המבחן ותמוה כיצד כל דבריו הובנו למעט אלו שאינם מטיבים עם הנאשם. עוד אוסיף ואציין כי דבריו הקצרים של הנאשם בבית המשפט מתיישרים עם התרשמותו של שרות המבחן. מילותיו הראשונות של הנאשם היו "אני כשזרקתי את האבן לא ידעתי שזה יכול לגרום להם נזק" אחר כך הנאשם סייג במקצת את דבריו אבל לא ניתן להימנע מהרושם כי אפילו בשלב זה הנאשם "מתקשה להתחבר לפוטנציאל הנזק שבהתנהגותו" כניסוחה של קצינת המבחן בתסקיר. לו הנאשם היה ילד קטן אולי ניתן היה להבין התייחסות זו ואולם כיצד הנאשם בהיותו בן 20 במועד האירוע, ובהיותו סטודנט במוסד להשכלה גבוהה, לא מבין כי זריקה של אבן או חפץ אחר לעבר אדם יכולה לגרום נזק, בכל מקרה, וודאי במסגרת ההתפרעות ההמונית כמתואר בכתב האישום.

כל זאת מביא למסקנה הברורה כי אין מקום לבחון את אי הרשעתו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

וכעת לקביעת הענישה ההולמת את מעשי הנאשם.

אני מקבל את דברי ב"כ המאשימה בעניין הערכים המוגנים. מעשיו של הנאשם בשים לב למאפיינים הייחודיים, כמפורט וכתב האישום, וכמפורט לעיל, פגעו בערכים מוגנים אלו פגיעה משמעותית.

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לפוטנציאל הנזק וסברה כי אין לקבל את עמדת שרות המבחן כי "סיכון העבירה נמוך". אני מקבל את עמדת המאשימה בחלקה. שרות המבחן בתסקירו מבחין בין הסיכון להישנות העבירה לבין רמת חומרת הסיכון. לנוכח האמור בתסקיר שרות המבחן נכון אני לקבל את הערכת שרות המבחן באשר לסיכון להישנות העבירה, ואולם אם הסיכון חלילה יתממש והנאשם יחזור על מעשיו, רמת החומרה שיכולה להיגרם אינה נמוכה כלל ועיקר.

בסיכומי של דבר, בשים לב לענישה הנוהגת, לפוטנציאל הנזק, ליכולתו של הנאשם להבין את הפסול שבמעשיו, ולחשיבות בהרתעה אישית והרתעת הרבים, אני סבור כי מתחם הענישה מתחיל במס' חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

חריגה מהמתחם שנקבע

כל האמור לעיל מצדיק קביעת מתחם המתחיל במאסר מאחורי סורג ובריח, יחד עם זאת אני סבור כי יש לחרוג מהמתחם לקולא ולאפשר ריצוי המאסר בעבודות שרות וזאת בשל הסיכוי הממשי לשיקומו של הנאשם. אינני סבור כי מעשיו מגלים חומרה יתרה המחייבת הימנעות משיקול זה, וודאי מקום בו בסופו של דבר נזרקה אבן אחת או חפץ בודד, ממרחק של כ 30 מטרים, ולא נגרם נזק למי מהשטרים.

נימוקים רבים המנויים בסעיף 40 יא לחוק העונשין, הכרוכים אמנם בקביעת העונש בתוך המתחם, ואולם רלוונטיים גם לענייננו, מתקיימים בעניינו של הנאשם. הפגיעה בנאשם והנזק שיגרם לו בשל הרשעתו ובשל העונש הצפוי לו, לרבות בשל גילו ותוכניותיו המקצועיות, צפויים להיות משמעותיים. כך גם הפגיעה במשפחתו של הנאשם. יש גם לקחת בחשבון את שהייתו של הנאשם בתחילתו של ההליך במעצר מאחורי סורג ובריח, תקופה שלדברי שרות המבחן נחוותה כמטלטלת. בהמשך, מעצרו בפיקוח אלקטרוני ואחר כך במעצר בית עד היום.

הנאשם נטל אחריות למעשיו.

יש לתת משקל להתנהגותו החיובית של הנאשם עד כה, פרט לאירוע המתואר בכתב האישום. בהקשר זה בית המשפט נותן משקל למכתבו של מנהל מחלקת החינוך ולאמור בתסקיר שרות המבחן אודות נסיבות חייו של הנאשם.

אין לנאשם כל עבר פלילי, והסנגור הוסיף וציין כי אין תיקים תלויים ועומדים, ולא נפתחו תיקים חדשים מאז האירוע.

בנוסף יש לקחת בחשבון את התרשמות שרות המבחן מהנאשם. קצינת המבחן מעריכה כי אין לנאשם דפוסי אלימות ועבריינות מושרשים. שרות המבחן מתאר את הנאשם כבעל יכולות תפקודיות ולימודיות גבוהות. הנאשם סיים לימודי תיכון ומחזיק בתעודת בגרות מלאה. הנאשם לומד כעת לימודי ווטרינריה. לנאשם מערכת תמיכה חברתית נורמטיבית ומשמעותית ומערכת תמיכה משפחתית ויציבה. בית המשפט יכול היה להתרשם בעניין זה מעדותה של אמו של הנאשם ומהמכתבים שהוצגו. בנושא זה יש גם לתת משקל לעדותו של חבר המשפחה המכיר את המשפחה שנים רבות.

כל האמור מוביל למסקנה כי סיכויי השיקום של הנאשם וחזרתו למוטב גבוהים, ומנגד הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח יכולה לגדוע תהליך שיקומי זה. למותר לציין ההשפעות השליליות שיש במאסר מאחורי סורג ובריח והפוטנציאל להתדרדרות למחוזות עברייניים שהנאשם איננו שרוי בהם כיום. הדבר נכון תמיד, ועל אחת כמה וכמה כשמדובר בנאשם צעיר בגיל 21. גדיעת התהליך החיובי והסיכון להתדרדרותו תפגע כמובן בנאשם אבל בנוסף בעלת פוטנציאל לפגוע בציבור.

בסיכומי של ובאיזון מכלול השיקולים אני דן את הנאשם לעונשים הבאים.

מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שרות. הנאשם יחל את ביצוען ביום 28.7.22 ובהתאם להמלצת הממונה על עבודות השרות.

מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות כנד שוטר או עובד ציבור.

קנס בסך של 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב 2 תשלומים הראשון עד ליום 7.8.22.

מזכירות תשלח גזר הדין לממונה על עבודות השרות ולשרות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"ב, 26 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.